

ANIOŁ STRÓŻ

Gazeta dla dzieci.

Bezpłatny dodatek — wychodzi co tydzień.

Rok 3

CHOJNIE, dnia 2-go grudnia 1926.

Nr. 48

Idziemy, matko!

...Idziem do ciebie, ziemio, matko nasza,
Goś z pierworodnej zrodziła nas z gliny!
Idziem do ciebie, rzesza twoja ptasza,
Powracając do gniazd swoich syny..
Niechaj nas doła, jak październik rozprasza,
Krzykniecz?—Wnet twoje z biorą się drużyny.
Przez imię twoje i na twe wołanie,
Lud wierny tobie, u boku ci stanie.

...Idziem do ciebie, ziemio, matko miła,
By upaść czołem na twoje zaprosze...
Nie jeno Hołba my, — ale i ślta.
Nie jeno plug my, co łany tawe orze,
Ale i piorun, co Bóg go posyła,
By walił bory o spróchniałej korze...
Nie jeno proch my, co z wiatrem polata,
Ale i bary — dźwigające pół świata!

...Młotami walić będziemy w twojej kuźni,
Sochą w rozświetach krajać tawe zagony,
Aż ci się pęto u szyi rozsolni,
Aż buchnie z ciebie ogień żalający...
Niechaj nas nie tknie nikt, niechaj nie bliźni,
Ze nie masz synów dla ewojej obrony!
Na śmierć, na życie oto ci oddana
Podlaska dusza... podlaska sukmana.

Serca się nasze pod stopy twa ścielą,
Polsko, jaką cię nie widziały duchy!..
Ty wyjdziez srebrna — łzów naszych kąpielą
Wymyta, strojna w zbót tweich rantauchy...
Pola się twoje wiosną rozweselą
Ludów! Ty cała w słoneczne wybuchy
Wolności pójdziesz, co tleją już w niebie...
...Idziemy, matko! Idziemy do ciebie...

M. Konopnicka.

Św. Stanisław Kostka — wzór młodzieży polskiej.

(Odczyt obchodu 200 letniej rocznicy.)

(Dokończenie.)

Niejednokrotnie widziano jego obrazy plauzące w chwylach najrocześniejszej zawieruchy dziejowej i klęsk. Zresztą wystarczy wspomnieć dziewięćdziesiąt cudów zaplanych w aktach kanonizacyjnych, któremi Polska doznała szczególnej opieki świętego. — Otóż dziwnym zbiegiem okoliczności właśnie w roku jubileuszowym zbliżającym się dwa wielkie uroczystości i to siedemsetlecie śmierci świętego Franciszka z Asyżu, tego

restauratora walącego się w grzyby kościoła i dwóchsetlecie kanonizacji młodzieńszka, najwyższego wzoru rozszerzenia „ granic duszy naszej ” a tam samym polepszenia bytu, co stanie się początkiem nowego odrodzenia w Chrystosie. Niechaj ten rok stanie się punktem zwrotnym. Zaczynajmy odcieć Go jak nam wypadła, abyśmy nie potrzebowali rumienić się wobec faktów. I choć dzielisz społeczeństwo musi trzeźwo patrzeć na rozwój wypadków. obod horyzont przemysłowej walki stronnicze, to jednak ufajmy, że powell z takiej pracy wyłoni się szlachetny idealizm i ujmie ster w swe ręce. Jednak przyszłością narodu jesteś my my młodzież polska! Im więcej górnych ideałów w naszych duszach i szlachetnych porывów serca, tem potężniejszą będzie Ojczyzna. —

Trzeba nam wzoru młodzieży. Trzeba ukochania wszelkich baeel. Trzeba wiary poświęconej, niesbalanej czystości i męstwa charakternege. Do nas woła Wielki Jolusz w Anbellin, „Kto ma duszę niech wstanie niech żyje, co jest czas żywota dla ludzi silnych. Zwróćmy więc w pracy oazy w stronę tego wielkiego świętego, Patrona, Idźmy z Nim i za Nim ” Ucałujmy w tym młodzieńskim leż wielkim Polaku jego ochy i przyswojmy w sobie tę „ orlą lotów młodzieńczych potęgę ”. Wtedy ta ukochana Polska stanie się czemś więcej niż miejscem egzystencji i wtedy będziemy mogli zaśpiewać z Krasiniskim :

„Tę nie jesteś mi już krajem,
Miejscem, domem, obozajem,
Państwa sukcesem, albo zjawem,
Ale wiarą, ale prawem”.

(rasiniski, Przedawit.)

i wtedy będziemy mogli z mocą za Wielkim Joluszem powtarzać :

„Bo ja Ojczyznę być musze,
Duchem stróżem i Patronem,
I wyżej przygad duszę,
A żadnej z ziemią nie skalać,
Ale wszystkie pozapalać,
Na nowe walki i czyny”.

(Słowacki i ks. Marek.)

Lucjan Strada

Wizerunek Zbawiciela.

Na ludnej ulicy rozwiesił kupiec mnóstwo wizerunków sławnych ludzi. Byli tam królowie i książęta, sławni generałowie i rycerze, ministrowie i możni panowie, bogaci kupcy, znakomici uczeni, pisarze i t. d. Zbiór podobał się wszystkim, którzy przechodzili ulicę. Kupował więc każdy rycycał według zamówienia i rozumienia swego. Jedni nabywali portrety męczenników, inni możnych panów, zaś inni rycerzów, sławnych z ludzkością lub odwagi. Wnet rozkupiono wszystko, a kupiec się wiał do cieszności. Był też obraz

Chrystusa, Zbawiciela świata, tańszy od wszystkich innych. Ten pozostał.

Przechodził tamtędy ślepy starzec, którego dźwi- cie prowadził za rękę. Gdy dźwiocię długo zatrzyma- ło się przed sklepem, zapytał ciemny: — „Ozemu przed tym domem tak długo stoisz?” — „Było tu wiele pięknych wizerunków — rzekło dźwiocię. — Wisi jeszcze przed sklepem obraz Zbawiciela naszego; wszystkie inne ryciny ludzie już rozkupili”.

Wtedy ciemny starzec kupił Chrystusa i rzekł: — „Każdy kupuje, co rozumie i cenę; ja wezmę obraz Chrystusa, Pana naszego”. — Na to rzekł sprzedają- cy do niego: — „Nacóż, dziadku, kupujesz to, czego nie widzisz?” — Ale ciemny odpowiedział: „Ja go widzę oczyma mojej duszy, ale patrzący oczyma ciała nie dojrzeliby go”.

Z dzieł polskich.

Bolesław III Krzywousty.

(1102—1188)

Bolesław Krzywousty, szlachetny i rycerski władca dokonał szczęśliwie ostatecznego pódboju Pomorza i wypęłł w nim pogaństwo. Przez poddanie tego kraju Polska zyskała dostęp do morza i mogła rozwijać han- del z dalszymi krajami. Za panowania tego monarchy odkrył się czeń polski wielką sławą. Cesarz Henryk V wkroczył w granice Śląska z wielkim wojskiem i obległ miasto Głogów. Znane jest jego barbarzyństwo, jak to wymusił od Głogowian małe dzieci na zakładników a potem kazał je pędzić przed swymi zastępami na mury Głogowa w tej myśli, że obłąkali, i obawy aby nie pozabijać własnych dzieci, nie będą rzucali podś- ków. Na czas jednak przybył Bolesław z odsłeczą. Scał napastników aż pod Wrocław i tu zadał im ogromną klęskę.

Bolesław, obawiając się, aby Polska wskutek po- działów na księstwa nie straciła swej siły, sporządził tehi testament, że zawsze jeden z najstarszych braci będzie zwierzchnikiem nad wszystkimi innymi księst- wami,—a więc mimo podziału, Polska będzie stanowiła na zewnątrz jednolite państwo. Przed śmiercią Krzy- wousty podzielił Polskę między synami w ten sposób, że Władysław otrzymał Śląsk, Bolesław Kędzierzawy Mazowsze i Kujawy, Miecysław Wielkopolskę, Hen- ryk cienie Sandomierską i Lubelską. Najmłodszemu Kazimierzowi mieli bracia wyznaczyć późniejszą dziel- nicę. Zwierzchnictwo nad wszystkimi dzielnicami ob- jął najstarszy Władysław, jemu też przypadła ziemia Krakowska wraz z Krakowem na tak długo, jak długo będzie wielkim księciem. Oprócz tego miało ma skła- dać daniny Pomorze.

Bolesław Krzywousty podaje młodzieży piękny wzór caci dla rodziców: przez pięć lat po śmierci ojca chodził w żałobie, a przez całe życie nosił jego obraz na piersiach. Umarł Bolesław w r. 1189 w Płocku ówczesnej stolicy Mazowsza, gdzie też został pochowa- ny w tamtejszej katedrze, obok prochów ojca swego Władysława Hermana.

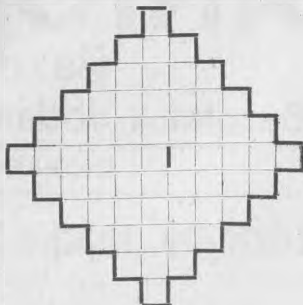
Złote myśli.

Pierwsze uczucia matka w sercu dziecka budzi; Mistrzowie kształcą uczniów, matki tworzą ludzi.

Gdzie idzie o dzieci, Ozeget tam rozum nie dostrzeże matki?

Łamigłówka kryształowa.

Ułożyła Marta Grochowska Ohojniec.

Znaczenie wyrazów: 1) Spógiłoska. 2) drzewo ogrodowe. 3) rzeka w Polsce. 4) człowiek oobawiony wolności. 5) Miasto w Ameryce. 6) — 7) Imię męskie 8) ozdabia kwiatem. 9) wybraniec ludu. 10) zmysł. 11) spojniać.

Litery pionowo i poziomo dadzą nazwę króla polskiego.

Łamigłówka II

(ułożył A. W.)

Zadanie: W każdy kwadrat wpisać literę i to pierwsza linja oznacza: Produkt hutniczy, druga linja oznacza określenie za „inaczej”, trzecia linja oznacza: towar kolonialny (w piątym przypadku deklinacji), czwarta linja oznacza: ćwiczenie gimnastyczne.

Wszystkie cztery wyrazy powinny się powtarzać w odwrotnej symetrycznym porządku czytając rzadki 1) poziomo, 2) poziomo wstak, 3) pionowo, 4) pionowo wstak.

Trafne rozwiązanie

Łamigłówki z Nr. 46 nadesłali; Elżbieta Kurkówna, Bernard Talaśka, Tarsylja Marzantówna, Marta Gro- chowska, Bronisław Sierant, Urszula Zablńska, Teresa Cielerska, A Sramka, Kazimierz Drawski, Waleśka Szulcówna, Wojciech Chałmowski z Chajnic.

Rozwiązanie zagadki matematycznej nadesyłli: Elżbieta Kurkówna i Bernard Talaśka i R. Głomski.

Nagroda przypadła B. Talaśce.